

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

ויקרא אל משה וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמר (א', א'). * לכאורה היה ראוי לכתוב ויקרא ד' אל משה וידבר אליו, כדי שנדע מי קראו ולא כן עתה ויקרא אל משה סתם ואינו יודע מי קראו* אך הענין הוא, דאיתא בזוהר (עי' ח"א רל"ט א') ויקרא כו' אלף זעירא* דהשכינה כשאינה במקומה אזי היא זעירא ואז היא במדבר ועיקר מקום כבודו הוא בבית המקדש בירושלים* ולכן מתחילה נאמר ויקרא אל משה והיא אלף זעירא קרא אל משה* אך אחר כך כשכבר קראו והיה משה רבינו עליו השלום מטה עצמו לעבודת הבורא ברוך הוא בכל יכלתו והיה מקדש עצמו במאוד מאוד ובא למדריגה זו וידבר ה' אליו שהוא שם הרחמים* וזהו שהתפלל דוד המלך עליו השלום (תהלים ק"ב, ג') אתה ה' לעולם תשב* כי עתה בעוונותינו הרבים שהשכינה בהגלות כשהקב"ה רוצה לדין את ישראל צריך ברוב רחמיו לעמוד מכסא דין ולישב עליהם בכסא רחמים* אבל לעתיד לבא יהיה כולו רחמים גמורים ולא יצטרך לעמוד מכסא דין כלל ולשנות מכסא לכסא* ועל זה התפלל אתה ה' לעולם תשב כסאך לדור ודור* דעיקר שכינת כבודו יתברך הוא על הצדיקים והתפלל לאמר אף על פי שנתמעטו הדורות אם ראשונים כו' (שבת ק"ב ב'), אף על פי כן יהיה כסאך עלינו בכל דור ודור ברוב רחמך תחופף עלינו אור שכינתך אמנו*: ספר נועם אלימלך - פרשת ויקרא

שבת פרשת זכור

הח' הרי"מ זי"ע אמר מפני מה כתוב כאן מחה תמחה משמע ממילא, ובמקום אחר כתוב מחה אמחה, ואמר דבכאן הוא בשבת אין צריך למחוק אלא נמחק ממילא, אבל בחול צריך מעשה: ספר שיח שרפי קודש

והנה נצטוינו ג"כ לזכור את יום השבת, כי שבת יום הדעת דקדושה וכמו"ש לעיל לך והודיעם, לדעת כי אני ה' וכו', הנה על ידי זכירתנו בדעת את יום השבת, יתוסף לנו כח קדושת שבת להשפיע לנו חסדים טובים ורחמים: ספר בני יששכר - מאמרי חודש אדר, מאמר ג' - מלחמה לה' - דרוש א'

הח' הרי"מ זי"ע אמר על הכתוב לא תשכח, ומשמע שצריך לזכור תמיד אבל מה נעשה שנשכח ואמר כך הנה באמת השכחה תולה באדם משום ששכחה באה מצד גאות כדכתיב ורם לבבך ושכחת נמצא ששכחה תולה באדם, וזה אמר הפסוק מחה תמחה את זכר עמלק, שהוא בגימטריא רם אז לא תשכח בוודאי: ספר שיח שרפי קודש

הח' הרי"מ זי"ע אמר מפני מה כתב אשר עשה לך עמלק לשון יחיד, הל"ל לכם, ואמר כך דהנה עמלק לא יוכל לנצח אלא זה שהי' בפני עצמו, ואז הענין פולטו ובא לידי עמלק, אבל הללו שהי' ביחד הם הי' בענין באו לידי עמלק: שיח שרפי קודש

סיפר הרבי מסאכטשוב זצ"ל להרבי, מאסטראווצא זצ"ל שבווארקי למדו בכל יום מגילה, כי במכילתא איתא זכור את אשר עשה לך עמלק זכירה הוא בפה, ואמר הר"ש משאנץ ע"ז, זה הוא מגילה, והנה הר"ש משאנץ לא הי' לעיני הגה"ק מהר"י מווארקי זצ"ל, וכיון ברוה"ק לדברי הר"ש משאנץ זצ"ל: ספר שיח שרפי קודש - פר' זכור

אדם כי יקריב מכם וגו'. פי' האדם ההולך בדרכיו ואין לו שום התקרבות לה' ב"ה יקח לו ראי' מן הבהמה שנעש'י הקדש להקרבה על פי דיבורו של האדם שאמר הרי זו עולה ונעשית קודש קדשים רק ע"י דיבורו והבל פיו של האדם עלי' ואף על פי שהבהמה עצמה לא נשתנית והיא כמו שהיתה. אך הדבור שמוציא האדם הוא קודש קדשים והוא שחל על הבהמה והקדישה א"כ יראה האדם גודל הקדוש' אשר בו. ומה עוד ק"ו הדבור של תורה ותפלה לפני הש"י. וז"פ אדם כי יקריב מכם שרוצה להתקרב לה' מן הבהמה יבין מעצמו שחל הקדושה עלי' ע"י דיבור פיו. ובזה תקריבו את קרבנכם כי די לו בהרוח ה' אשר בקרבו והוא משכן לו: ספר תפארת שלמה

כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו וגו'. פירוש הרמז בשאור ודבש לגבהות שהם מרתיחים ועולים כמו הגבהות שמגביה לב האדם, והם דיני הקטנות, כי קטן רוצה להיות גדול והדיוט קופץ בראש (מגילה י"ב ב'), ואמר הכתוב לא תקטירו ממנו אשה לה', לעבוד על ידי גבהות, רק קרבן ראשית, רצה לומר ראשית ההתקרבות לה' יתברך מותר להיות בגבהות, אבל אחר כך, אל מזבח העליון לא יעלו לריח ניחוח, שאין נחת רוח לפניו יתברך שמו בגבהות חס ושלוש, כי תועבת ה' כל גבה לב כתיב (משלי ט"ז, ה') ודרשו רבותינו ז"ל (סוטה ה' א') אפילו בכל שהוא: (כתר שם טוב ח"ב דף י"ח ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

יקריב אותו לרצונו מלמד שכופין אותו כו'. פי' מי שרוצה עכ"פ להיות תחת עול מלכותו ית'. יכול לפעול גם כן שיכופו אותו מן השמים ג"כ אם רוצה בזה. כי הכל לפי רצון האדם: ספר שפת אמת - שנת תרל"ב

אדם כי יקריב מכם וגו'. ודרשו רז"ל להוציא את הגזול. הרמז בזה להוציא את הנ"ק אשר הם גזולים ביד הסט"א. כנשר יעיר קנו על גזוליו ירח"ף. רמז על הרפ"ח ניצוצות אשר נגזלו בין החיצונים להציל ולהוציא מהם כמבואר במ"א באורך: ספר תפארת שלמה

על התורה ועל העבודה

...משרשי המצוה, לתת אל לבנו שכל המיצר לישראל שנואי לפני השם ברוך הוא, וכי לפי רעתו וערמת רוב נזקו תהיה מפתו ורעתו כמו שאתה מוצא בעמלק כי מפני שעשה רעה גדולה לישראל שהתחיל הוא להזיקם ציונו ברוך הוא לאבד זכרם מני ארץ ולשרש אחריו עד כלה: **מדיני המצוה** מה שאמרו זכרונם לברכה שחיוב זכירה זו היא בלב ובפה, וכן הוא בספרי, זכור את אשר עשה וגו', יכול בלבבך, כשהוא אומר לא תשכח הרי שכחת הלב אמורה, הא מה אני מקיים זכור שתהא שונה בפיק, עד כאן בספרי, כדי שלא ישכח הדבר, פן תחלש איבתו ותחסר מהלבבות באורך הזמנים: וכו'... **ונוהגת מצוה** זו בכל מקום ובכל זמן, בזכרים כי להם לעשות המלחמה ונקמת האויב, לא לנשים. **ועובר על** זה ולא זכר בלבו וקרא בפיו מעולם מה שעשה עמלק לישראל ביטל עשה זה, וגם עבר על לאו הבא על זה שהוא לא תשכח, כמו שנכתוב בסוף הלאוין שבסדר זה [מצוה תר"ה] בעזרת השם: ספר החינוך - מצוה תר"ג

כשיצא ה"מאדא" (סטייעל) של ה"קאלנער" (קאלער) אמר הסטאשיווער מגיד "עס איז נישט דער קאלנער עס איז וואס ליגט אונטער דעם"

ונפש כי תקריב קרבן מנחה וגו'. איתא במדרש זהו שאמר הכתוב טוב מלא כף נחת ממלא חפנים **עמל ורעות רוח. טוב מלא כף נחת. זה יום השבת. ממלא חפנים עמל אלו ששת ימי המעשה. עכ"ל:**

ונוכל לומר. כי יש ה' מיני מנחות כנגד ה' ברכי נפשי שאמר דהע"ה. כי יש ה' בחי' באדם. נפש. רוח. נשמה. חיה. יחידה. ובכל אחד יש כל חמשה דברים הנ"ל. היינו בנפש יש נפש רוח כו'. וכן ברוח. וכן בכלם. וקרבן מנחה הוא כנגד הנפש. ע"כ יש בה ה' מינים. זהו מלא כף נחת. וכף יש לו ב' פירושים. א' כף הוא כ"ף כתר. כי מן המדרגה התחתונה יש בכח לבא אל המדרגה העליונה. והב' כף הוא ל' יד וביד יש ה' אצבעות כנגד ה' מינים שבמנחה וכנגד ה' המדרגות וכנגד ה' ברכי נפשי וכו'. ולזה אומר הכתוב טוב מלא כף נחת. והאיך יכול לבא אל הנחת דברי חכמים בנחת נשמעים ובוזה יכולים לבוא אל הנחת. והיינו ממלא חפנים עמל כו'. היינו מהעמל שהאדם עמל בתורה. ורעות רוח. יש לו ג"כ שני פירושים. א' ל' רצון. היינו רעותא דלבא שהוא עמל בתורה ברעותא דלבא. ב' רעות מלשון שברון היינו שאין באפשרי לבא לרעותא דלבא עד שיהיה לו מקודם שברון לב לפני הקב"ה באמת. וזהו כוונת המדרש. טוב מלא כף נחת זהו יום השבת. ואיך יכול לבוא לקבל שבת כדבעי. ממלא חפנים. היינו מששת ימי המעשה. בעמלה של תורה ברעות רוח כפי השני פירושים הנ"ל אזי יכול לבא לקבל שבת בנחת. ולזה הוא כוונת המדרש שפתח ונפש כי תקריב. כי מי הוא המביא מנחה עני. והעני כשמביא המנחה מביא בעמל וברעותא דלבא ובשברון רוח. ולזה כתיב ונפש כי תקריב: ספר בית אהרן

בעזה"ת יופיע גליון מיוחד לימי הפורים הבעל"ט

אין הגליון מוגה כראוי וכדבעי א גוטי"ן ש"ק - לה' הישועה

מכל אשר יעשה לאשמ"ה ב"ה. ר"ת "לקל" אשר "שבת" מכל "המעשים" ביום "השביעי". כי כן אחז"ל כל השומר שבת כהלכתו מוחלין לו כל עונותיו והשבת הוא כפרה כמו הקרבנות לכך נרמז בסוף פ' הקרבנות כי עכשיו שאין לנו קרבנות השבת יכפר עלינו: ספר תפארת שלמה

זכור את אשר עשה לך עמלק וגו' (דברים כ"ה, י"ז). דהנה שותא דעלמא לקרא ולכנות אדם רשע בשם עמלק ואין לך דבר למטה שאין לו שורש וטעם. והנה הענין הזה, מפני שעמלק בטומאתו וברשעתו הכניס במלחמה אז איזה ניצוץ וענין רע בלב כל איש אשר לא לחם כנגדו כראוי, כי עיקר ענין עמלק הוא היצר הרע צורר כל אדם, וזה מלחמה לה' בעמלק מדור דור (שמות ח', ט"ז), דהיינו שבכל דור ובכל שעה היא המלחמה הגדולה אשר אנחנו נלחמים תמיד כל ימי היותנו על הארץ. כי עמלק נוטריקון ע"מל ק"סם ו'מרי: ספר עבודת ישראל

ויש לומר עוד דזכירת עמלק הוא ענין שלא ייקל האדם לעצמו אפילו בדבר שנראה קל בעיניו. שהרי רואים שעל ידי חטא דק שהיו מסתכלין היש ה' בקרבנו וגו' בבחינת ההכרה והדעת. נסתעף ביאת עמלק שגרם שליטת הראשית דקליפה ומזה נסתעף שליטת כל הע' קליפות המסתעפים מסטרא דיליה ואלמלא הוא לא שלטו בישראל כל אומה ולשון כמו שאמרו מגמרא (שבת ק"ח:): כי כחו כולל כל ע' הקליפות ומזה ישפוט האדם בשכלו שלא ייקל חלילה בשום דבר ועל כן לא הזכיר כאן החטא, כי אם על ידי העונש. כי אדרבא עיקר הזכירה שהעונש בא על ידי חטא דק ונסתעף מזה ביאת עמלק ועל ידי כן יהיה בורח מן העבירה ולמחות זכר עמלק: ספר פרי צדיק - פ' זכור - ט'

לזכר עולם יהי צדיק
רשכבה"ג הגאון ר' משה בן הרב דוד
זצוק"ל זיע"א - פיינשטיין
י"ג אדר תשמ"ו
הונצח ע"י בן תלמידו שליט"א -
שימליץ טוב בעדו

לזכר עולם יהי צדיק
זקיני הרה"ק ר' ישראל בן
הרה"ק ר' צבי הירש זצוק"ל זיע"א
סטאשיווער מגיד - י"ג אדר ב' תרפ"א
הונצח ע"י נכדו - שימליץ טוב בעדו

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuke20@gmail.com
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"ג או לזכות את הרבים - אהב"י באלפי מקומות בעולם קע"ה כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!
In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #1030

הרצה לזכות את הרבים בהרצת התורה, ע"י נדיבת הוצאות לדפוס ולהפיץ הדברי תורה, גליונות וספרים, או להקדיש לכבוד שמחה או יאהרצייט - כל הקודם זכה
The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonot and Seforim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.
בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל התנ"ך" ד' חלקים, (שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"א, תשע"ב), וספר "באר היטב" ממכה שנים
בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קודמים" - עכשיו גם בכריכה קשה!
The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too
Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778,
And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]